

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/1490 van 30 augustus 2016
in de zaak RvVb/1415/0472/SA/0457

In zake:

de heer [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de **stad Gent**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen met zetel te 9000 Gent, Botermarkt 1

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Thomas EYSKENS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan 36

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 april 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 12 februari 2015, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de aanleg van fietsers- en voetgangersbruggen over de Ringvaart/R4 met omgevingsaanleg en de aanleg van een fietspad op de oude spoorwegbedding tussen Rijvisschestraat en E40 in het kader van "Groenpool Parkbos".

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomen partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 18 augustus 2015, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaat Sandro DI NUNZIO, die *loco* advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jens MOSSELMANS, die *loco* advocaat Thomas EYKENS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De stad GENT verzoekt met een aangetekende brief van 6 juli 2015 in het geding te mogen tussenkomen.

De waarnemend voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 17 juli 2015 de tussenkomende partij toegelaten tussen te komen in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is echter alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

IV. FEITEN

Op 8 september 2014 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van fietsers- en voetgangersbruggen over de Ringvaart/R4 en over de E40 met omgevingsaanleg en aanleggen van een fietspad oude spoorwegbedding tussen Rijnvissechestraat en E40 in het kader van Groenpool Parkbos”*.

De bruggen en het fietspad kaderen in het project Groenpool Parkbos met twee fiets- en wandelbruggen over de Ringvaart/R4 en over de E40 en een fietspad op de oude spoorwegbedding tussen de geplande wandel- en fietsbrug over de E40 en de Rijnvissechestraat.

De bruggen vormen een schakel voor de creatie van een langzame verkeersverbinding op de oude spoorwegbedding tussen de stad Gent enerzijds en de Groenpool Parkbos en de woonkernen ten zuiden van Gent anderzijds.

Op 15 januari 2013 is een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de inrichting van de oude spoorwegbedding op het gedeelte tussen de [REDACTED] en [REDACTED] en het [REDACTED]

Het met de bestreden beslissing vergund project omvat het brugontwerp, de aansluitende omgevingsaanleg en het ontwerp van een fietspad op de oude spoorwegbedding.

Het fietspad wordt gerealiseerd langs het sinds 1913 verlaten spoorwegtracé dat nu op twee plaatsen wordt onderbroken, namelijk door de E40 en door de Ringvaart en de R4.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, deels in woongebied en deels in parkgebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent-deelproject 6 C Parkbos', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 9 juli 2010, meer bepaald in de zone voor woongebied, natuurgebied, kasteelparkgebied en de overdruk Groenpool, dreef en kunstwerken.

De percelen zijn niet gelegen in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het project kruist de gewestwegen R4 en E40 en de bevaarbare waterloop De Ringvaart. Het tracé van het fietspad paalt aan het beschermd monument 'Maaltepark met een deel van Maaltebeek en kapelletje' (Besluit Vlaamse Regering 25/03/1997) en 'Omheiningegracht met toegevoegde 19e eeuwse serpentine' (Besluit Vlaamse Regering 25/03/1997).

De aanvraag is gelegen in het beschermd landschap 'Kastelensite Zwijnaarde' (Besluit Vlaamse Regering 25/07/2005).

De aanvraag is gelegen aan de onbevaarbare waterloop van 2de categorie Leebeek.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 september tot en met 19 oktober 2014, dient de verzoekende partij, met een petitie, één van de drie bezwaarschriften in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert gunstig op 9 september 2014.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert gunstig op 15 september 2014.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed - Monumenten adviseert voorwaardelijk gunstig op 24 september 2014.

Nv Waterwegen en Zeekanaal – Afdeling Bovenschelde adviseert voorwaardelijk gunstig op 8 oktober 2014.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert ongunstig op 8 oktober 2014.

De Dienst Integraal Waterbeleid adviseert gunstig op 10 februari 2015.

De verwerende partij beslist op 12 februari 2015 als volgt een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De

aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project voorziet in het oprichten van twee fietsbruggen, de aanleg van een fietspad en omgevingsaanleg en dit veroorzaakt mogelijks een significant effect op het watersysteem. Het mogelijk schadelijk effect werd onderzocht door de bevoegde waterbeheerder.

Op 8/10/2014 bracht Waterwegen en Zeekanaal NV – Afdeling Bovenschelde voorwaardelijk gunstig advies uit:

De brug over de Ringvaart werd in overleg met W&Z ontworpen en voldoet aan de eisen m.b.t. doorvaarthoogtes en – breedtes voor het scheepvaartverkeer (respectievelijk 7,3m en 36m t.o.v. normaal peil van de Ringvaart van 5,61mTAW). De brugpeilers bevinden zich op de oever van de Ringvaart en staan dus niet in het water, wat als randvoorwaarde werd opgegeven door W&Z.

De voorziene scheepvaartsignalisatie, zoals beschreven in de beschrijvende nota, is conform de afspraken en het algemeen scheepvaartreglement (twee borden A10 en een bord D1a aan beide zijden van de brug), maar staat niet aangeduid op de plannen. Dit dient eveneens op de plannen aangeduid te worden.

Bij de plaatsing van de brug is stremming enkel toegelaten op zondag.

Het projectgebied ligt naast de Ringvaart (beheerder: W&Z) en stroomt hier ook gedeeltelijk naar af. Het gedeelte ten zuiden van de Ringvaart stroomt echter af naar twee waterlopen van 2de categorie, beheerd door de provincie Oost-Vlaanderen (Grietgracht en Leebeek). Bijgevolg is W&Z slechts gedeeltelijk bevoegd voor watertoetsadvies voor deze aanvraag.

De volgende gegevens zijn relevant voor de watertoets (projectgebied waarvoor W&Z bevoegd is):

- Er wordt een nieuwe brug over de Ringvaart aangelegd (portiekbruggen, staal-betonconstructie) met aansluiting van de brughellingen op de aangrenzende wegen;*
- Ter hoogte van de aansluitingen (2,70m betonnen fiets- en voetpad) van de brughellingen (3,80m brede betonplaat steunend op kolommen met een tussenafstand van 8m) wordt de omgeving plaatselijk aangepast (erftoegangen herpositioneren, schermfunctie tegen inkijk aanleggen);*
- Het hemelwater dat op de brug boven de Ringvaart valt, kan door openingen aan de zijkant in het kanaal terechtkomen. Waar de brug over de weg gaat, wordt het hemelwater opgevangen in goten en naar de berm of gracht naast de weg aan de aanloophelling gebracht.*

Het projectgebied ligt ten zuiden van de Ringvaart in mogelijk overstromingsgevoelig gebied, niet in een risicozone voor overstroming en niet in recent overstroomd gebied (ROG). De percelen zijn geleden in van nature overstroombaar gebied (NOG) vanuit de waterloop. Het projectgebied ligt in niet-infiltratiegevoelig gebied (antropogene,

bebouwde grond) dat zeer gevoelig is voor grondwaterstroming (type 1).

De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag kan een gewijzigd overstromingsregime, een gewijzigd afstromingsregime en een gewijzigde infiltratie naar het grondwater met zich meebrengen.

Het projectgebied is ten zuiden van de Ringvaart gelegen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied volgens de watertoetskaart. Indien de verharding beperkt wordt en er voldaan wordt aan de code van goede praktijk voor aanleg van rioleringen, zal er geen impact op het overstromingsregime zijn.

De aanvraag voorziet in een beperkte toename aan verharding (brugaanlopen voor brug over de Ringvaart). Aangezien het hemelwater dat op de brug valt, grotendeels rechtstreeks in het kanaal kan afvloeien (openingen aan zijkant brug), is er voor wat de brug betreft geen impact op het afstromingsregime. Het gedeelte van de brug (hellingen) dat zich boven de bestaande wegen situeert, wordt naar de onverharde berm of de gracht langs de weg afgevoerd, waar het op natuurlijke wijze kan infiltreren. Ook het gedeelte van het fietspad dat ter hoogte van de [REDACTED] en de [REDACTED] wordt aangelegd als aanloop tot de brug is beperkt in oppervlakte (2,70m breedte) waardoor het hemelwater dat erop valt, kan afstromen naar de onverharde berm ernaast (steenslag of groene berm) waar natuurlijke infiltratie mogelijk is. Op die manier wordt er voldaan aan de code voor goede praktijk voor de aanleg van rioleringen.

Bijgevolg wordt verwacht dat het afstromingsregime en het infiltratieregime van het hemelwater onder invloed van het project niet significant zullen wijzigen.

De aanvraag is verenigbaar met de beginselen en doelstellingen in artikel 5 en 6 van het 'Decreet Integraal Waterbeleid'.

Op 10/02/2015 bracht de Dienst Integraal Waterbeleid van de Provincie Oost-Vlaanderen volgend advies uit:

Het project is gelegen binnen het stroomgebied van waterloop nr. 7.08 van 2de categorie en valt ter hoogte van de [REDACTED] binnen een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Net voorbij de kruising van waterloop nr. 7.08 met de [REDACTED] start de toegangshelling van de nieuwe brug over de Ringvaart. Aan de waterloop zelf worden geen werken voorzien. Het regenwater van de nieuwe brug over de Ringvaart wordt via afvoerbuisjes in het dek afgevoerd ofwel rechtstreeks naar de Ringvaart ofwel naar de onderliggende groenen zones.

Ons inziens zullen de geplande werken geen schadelijke invloed hebben op de waterhuishouding in de omgeving.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften voor de zones woongebied, natuurgebied, kasteelparkgebied, groenpool en de overdrukken dreef en kunstwerken van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Afbakening grootstedelijk gebied Gent – deelproject 6C Parkbos, definitief vastgesteld door de Vlaamse Regering op 9/07/2010.

Overwegende dat de voorliggende aanvraag uitvoering geeft aan het inrichtingsplan 'Parkbos Gent – Oude spoorwegbedding', gesitueerd in de Groenpool Parkbos.

Dat de realisatie van een langzaam-verkeer-as, die het stedelijk centrum van Gent verbindt met de groene buitenrand, met twee markante fietsbruggen een belangrijk structurerend element is in deze groenpool. De as vormt de ruggengraat waarop andere recreatieve assen aantakken.

Dat de architecturale kwaliteit van de bruggen tot uiting komt in de elegante lijn en de slanke structuur.

Overwegende dat het ontwerp voldoende rekening houdt met de landschappelijke context.

Gelet dat de gemeenteraad het tracé van de wegen en de concrete inrichting heeft goedgekeurd in haar zitting van 26/01/2015.

Gelet het gunstig advies van de dienst Integraal Waterbeleid van de Provincie Oost-Vlaanderen, het Agentschap voor Natuur en Bos en het Departement Landbouw en Visserij – Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling.

Gelet het voorwaardelijk gunstig advies van Waterwegen en Zeekanaal NV – Afdeling Bovenschelde en het Agentschap Onroerend Erfgoed – Landschappen.

Gelet dat het Agentschap Onroerend Erfgoed – Archeologie meldde geen bezwaar te hebben tegen de voorliggende aanvraag, onverminderd de vondstmelding.

Gelet dat er tijdens het openbaar onderzoek 3 bezwaarschriften werden ingediend, waarvan één petitielijst. Dat de inhoud van de bezwaren werd onderzocht en ontvankelijk doch ongegrond worden verklaard.

Gelet het ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer.

Dat de bouwvrije zone van 30m ten opzichte van de E40 moet gerespecteerd worden.

Overwegende dat de spiraalhelling integraal binnen de 30m-zone ten opzichte van de E40 wordt ingeplant. Dat het ontwerp in strijd is met de direct werkende normen (bouwvrije strook) van het Agentschap Wegen en Verkeer. Dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bijgevolg dit advies enkel kan onderschrijven en in toepassing van art. 4.3.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dit deel van het project uit de vergunning zal worden gesloten.

Overwegende dat het niet uitvoeren van de spiraalhelling in de [REDACTED] betekent dat de volledige brug over de E40, inclusief de aanbrug aan de zuidzijde (oudespoorweg) en de omgevingsaanleg in de [REDACTED] (wijziging van de erftoegangen, geluidsscherm, inbuizen van grachten en creëren van wadi) niet wordt gerealiseerd.

Dat dit echter geen hypotheek legt op de realisatie van het totale project. De noordelijke brug over de R4-Ringvaart, met aanbruggen in de [REDACTED] en bijhorende omgevingsaanleg kan al volledig worden gerealiseerd. Ook het fiets- en wandelpad en aanhorigheden op de oudespoorweg tussen de E40 en de [REDACTED] kan al worden uitgevoerd.

Daarenboven wordt door de bouwheer, de stad Gent, een aangepast ontwerp van de brug, spiraalhelling en omgevingsaanleg opgemaakt, waarbij de spiraalhelling een 15-tal meter weg van de E40 zal worden geschoven. Dit gewijzigd ontwerp zal het onderdeel uitmaken van een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag, die in het voorjaar van 2015 zal worden ingediend.

Bijgevolg kan worden besloten dat het uitsluiten van de brug over de E40 de realisatie van de overige delen van de voorliggende aanvraag niet in het gedrang brengt, noch een hypotheek legt op de verwezenlijking van het totale project, zijnde het wandel- en fietspad die het centrum van Gent met de groene rand zal verbinden.

Mer-screening

Het ontwerp komt voor op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-m.e.r.-besluit.

Het betreft immers een stadsontwikkelingsproject (rubriek 10.b). Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt.

Op 8/09/2014 verklaarde de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zich akkoord met de bij de aanvraag gevoegde Project-Mer-screeningsnota, waarin wordt aangetoond dat de milieueffecten van het voorgenomen project niet van die aard zijn dat zij als aanzienlijk moeten beschouwd worden. De opmaak van een Project-MER kan dus redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens bevatten over aanzienlijke milieueffecten. Derhalve is de opmaak van een Project-Mer niet nodig.

Gelet het bovenstaande kan worden besloten dat de aanvraag, mits het naleven van de onderstaande voorwaarden en met uitsluiting van de realisatie van de zuidelijke brug over de E40, in overeenstemming is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening en voor vergunning in aanmerking komt.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde

dat er een hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen. Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoeker roep de volgende ernstige nadelen in die hem persoonlijk treffen en die moeilijk zijn te herstellen zonder de schorsing van de bestreden vergunning: rustverstoring, esthetische schade en geschonden privacy.

In afwachting van de brug over de E40, (die er eventueel nooit komt!), zal de tenuitvoerlegging van deel B1 van de bestreden vergunning voor zeer veel rustverstoring in de doodlopende straat van de verzoeker zorgen. De tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning zal er niet enkel voor zorgen dat de verzoeker onvermijdelijk gedurende maanden zal geconfronteerd worden met een lawaaierige werf doch vooral dat hij na de inhuldiging van het “kunstwerk” nog jaren kan worden geconfronteerd met een prestigieuze lawaaierige fietsostrade met bromfietsende scholieren voor zijn deur. Dit is een inbreuk op het bestaande rustige woongenot. Er wordt een exponentiële toename verwacht van functionele fietsers tot 300 op het spitsuur met de daarbij horende verkeers- en geluidshinder. Dit nadeel kan voorkomen worden mits het schorsen van de huidige vergunning, het bijsturen van het project en het nadien desgevallend gelijktijdig toekennen of afvoeren van de vergunning voor de beide parkbosbruggen. Zodoende zal de verstoorde rust van de verzoeker kunnen worden ingeperkt in de tijd en een mogelijke blunderbrug worden voorkomen.

Het leefmilieu van verzoeker en zijn beleving van de onmiddellijke omgeving worden zeer nadelig beïnvloedt door de bestendige, nooit ophoudende visuele hinder die wordt veroorzaakt door het bouwen van de brughelling pal voor zijn eigendom. De verzoeker heeft immers vanuit zijn huis, terras en tuin rechtstreeks uitzicht op de betonnen helling die op geen 20 meter van zijn eigendom zal passeren op een hoogte tussen 5 à 6 meter ondersteunt door 8 betonnen pilaren. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft een betekenisvolle negatieve visuele impact op het achterliggende onmiskenbare waardevolle beschermde monument Maaltepark dat aldus in belangrijke mate wordt aangetast. De brughelling ontnemt niet enkel het zicht op het achtergelegen Maaltebruggepark, het zal ook een voortdurende visuele hinder veroorzaken hetgeen hem een reëel esthetisch nadeel zal berokkenen. De omstandigheid dat wordt voorzien in de aanleg van een groenscherm tussen de brughelling en de eigendom van verzoeker ter bescherming van de privacy doet, anders dan in de bestreden beslissing wordt beweerd, geen afbreuk aan de ernst van dit nadeel. Integendeel. Het feit dat een

groenscherm noodzakelijk wordt geacht toont op zich reeds aan dat de geplande constructie de schoonheidswaarde van de huidige XXXX miskent of dreigt te miskennen. Het aspect van het voortdurend, dagdagelijks, moeten uitkijken op een dergelijke zichtverstorend “kunstwerk”, geeft aan die zichthinder onmiskenbaar een ernstig en moeilijk te dragen karakter dat eenmaal ondergaan, niet meer kan worden goedge maakt.

Dat er ingevolge de vergunde brughelling voor de eigendom van verzoeker een inkijkprobleem dreigde te ontstaan werd reeds in een vroeg stadium erkent door de bevoegde instanties. Aan dit privacyprobleem werd oorspronkelijk geremedieerd door het voorzien van een dubbele rij geschrante bomen. Toen was het nog de bedoeling deze bomen te planten tussen de rijweg en de huizen en dus niet pal naast de helling. In het uiteindelijk goedgekeurd ontwerp wordt er nog slechts één rij bomen voorzien, één exemplaar vóór elke zuil op 5,4 meter van deze zuil zoals te zien in dwarsprofiel bij de plannen bij de aanvraag. Wat daarbij opvalt is dat op die dwarsprofiel-tekening een volwassen boom wordt getekend met een vol bladerdak en ca. 10 meter hoog wat duidelijk niet overeenstemt met de gangbare praktijk bij nieuwe aanplantingen. In de beschrijvende nota bij de aanvraag wordt daarover gepreciseerd: “3.1.3...Met deze positie ligt de aanloophelling ook zo ver mogelijk van de buurteigendommen. Om inkijk naar de woningen te beperken is een rij bomen voorzien tussen de helling en de verlegde straat”. 4.2 De as van de straat wordt verlegd. Daarmee wordt er een bomenscherm voorzien naast de aanloophelling ten opzichte van de naburige woningen...De bomen worden gepositioneerd in de as van de kolommen”.

In de bestreden vergunning staat blz 17: “Inzake privacy-hinder wordt opgemerkt dat bij de inplantingskeuze van de bruggen en het ontwerp van een omgevingsaanleg maximaal is rekening gehouden met het beperken van de privacy-hinder. Het volledig wegnemen van enige inkijk is weliswaar niet haalbaar, maar door het nemen van een aantal milderende maatregelen (vb: aanplant bomen, groenvoorzieningen, het voorzien van een houten scherm thv de spiraalbrug), worden de gebruikers van de bruggen niet aangemoedigd om in de aanpalende huizen te kijken, maar eerder een blik naar een andere kant te richten.” Welke soort bomen daar zullen worden aangeplant wordt nergens gepreciseerd.

Verzoeker merkt op dat de GSA aldus erkent dat er ondanks het bomenscherm er privacy-hinder aanwezig is en zal blijven bestaan. De verzoeker is van oordeel dat dit een bewezen moeilijk te herstellen ernstig nadeel is dat een schorsing verantwoordt daar hij dit nadeel niet hoeft te accepteren. Verzoeker is bovendien van oordeel dat de milderende maatregelen slechts na ettelijke seizoenen hun rol zullen kunnen waar maken en dan nog enkel in de groene seizoenen en dus niet in de winter. Bovendien staan de schermbomen op 8 m van elkaar en zal er dus steeds inkijk tussen de boomkruinen blijven bestaan. De tenuitvoerlegging van de vergunning zal dus blijvend een inbreuk vormen op zijn privacy en is derhalve een MTHEN. Dit verlies aan privacy vertoont immers de vereiste graad van ernst dit ook aanwezig was in de zaak van het arrest RVB S/2013/0038 van 26/2/2013. De inkijk op de tuin, het terras en de voorkamers overschrijdt ruimschoots de normaal te tolereren mate van hinder in dit kasteelparkgebied.

Aan deze vaststelling wordt geen afbreuk gedaan door de omstandigheid dat de verzoekende partij nu al inkijk zou moeten dulden van sporadische passanten. De aard en de impact van de inkijk wordt immers aanzienlijk ernstiger door het geboden vogelperspectief van op de brughelling. Dit is niet vergelijkbaar met de bestaande hinder die de normale tolerantiegrenzen niet overstijgt. Ook het voorziene bomenscherm kan

het geschetste nadeel niet relativëren. Daarbij merkt de verzoeker op dat de bepaling van artikel 680bis BW (dat de wettelijke beperkingen die de uitzichten op het eigendom van de nabuur oplegt niet van toepassing zijn op aangelanden van openbare wegen) volgens uw voornoemde rechtspraak van 26/2/2013 irrelevant is bij de beoordeling van een MTHEN en dus niet noodzakelijk impliceert dat het ingeroepen nadeel per definitie de voor de schorsing van de bestreden beslissing vereiste ernst zou ontberen.

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt ook dat het feit dat een gebied een bepaalde bestemming heeft op grond van het gewestplan, en dat uit die bestemming volgt dat bebouwing moet worden verdragen, niet impliceert dat er geen sprake kan zijn van een MTHEN, m.n. wanneer dit voortvloeit uit de eigen karakteristieken van het gebied en van het ontwerp (zie b.v. R.v.St., nr. 184.656, 25.06.2008). Naar analogie met deze rechtspraak kan hier worden opgemerkt dat de overdruk “kunstwerk” aangebracht op het perceel palend aan de eigendom van verzoeker door het GRUP Parkbos niet impliceert dat verzoeker geen MTHEN zou mogen inroepen tegen de vergunde brughelling.

Een schorsing is noodzakelijk omdat “het kunstwerk” anders zou worden opgericht vooraleer er een uitspraak van de Raad mag verwacht worden in de annulatieprocedure en het dan bijzonder moeilijk zou worden om het nadeel terug ongedaan te maken. De vernietiging alleen van de bestreden handeling zal derhalve niet volstaan om aan verzoeker een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeg gebrachte nadeel te bezorgen.

Eenmaal “het kunstwerk” is opgericht, kan het aangevoerde nadeel alleen maar hersteld worden door de afbraak ervan. Bovendien leert de praktijk dat wanneer een vergunde constructie –zelfs illegaal verklaart- afgewerkt is, het door de individuele rechtsonderhorigen bijzonder moeilijk wordt om het nadeel dat dit meebrengt terug ongedaan te maken. Dit lukt slechts na het voeren van lange en kostelijke procedures en zal in elk geval veel tijd in beslag nemen. De enige effectieve mogelijkheid om dit te beletten is te vermijden dat “het kunstwerk” opgericht wordt, hetgeen veronderstelt dat de ten uitvoerlegging van de vergunning eerst wordt geschorst.

...

2.

De verwerende partij repliceert:

“...

Verzoekende partij vermeldt als tweede schorsingsvoorwaarde een “moeilijk te herstellen ernstig nadeel (MTHEN)”.

In dit verband verwijst verzoekende partij naar de rustverstoring omwille van een lawaaierige werf en nadien dito “fietsostrade”, de esthetische schade omwille van de visuele hinder en de schending van de privacy omwille van inkijkproblemen.

Met het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie van de rechtspleging van sommige Vlaamse Bestuursrechtscolleges en het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse Bestuursrechtscolleges kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan veerantwoorden én dat de zaak hoogdringend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring. In geval van een vordering tot schorsing dient het verzoekschrift een uiteenzetting van de redenen, die aantonen dat de

gevorderde schorsing hoogdringend is, te bevatten.

Het verzoekschrift tot nietigverklaring met vordering tot schorsing bevat geen formele uiteenzetting van de hoogdringendheid, maar alleen een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

(...)

Het volstaat voor verzoekende partij niet om in algemene termen een eventuele hoogdringendheid in te roepen.

(...)

Verzoekende partij zet in het verzoekschrift nergens uiteen waarom er sprake zou zijn van een hoogdringendheid en waarom de annulatieprocedure niet kan worden afgewacht. De loutere mogelijkheid om de vergunning uit te voeren verantwoordt ook geenszins een hoogdringendheid.

Bovendien kan verzoekende partij niet verwijzen naar de voorgehouden hinder tijdens de uitvoering van de werken. Deze zijn immers tijdelijk van aard.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

[Verzoeker] wijst op “ernstige nadelen” die hem persoonlijk treffen en “die moeilijk zijn te herstellen zonder de schorsing van de bestreden vergunning: rustverstoring, esthetische schade en geschonden privacy”:

(...)

Het decreet dd. 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna : “DBCR-decreet”) en het nieuwe procedurebesluit (dit is het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuurscolleges (hierna “Procedurebesluit”) zijn op 1 januari 2015 in werking getreden.

Daarmee zijn alle bepalingen inzake de schorsing, zoals voorheen opgenomen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, opgeheven (zie art. 74 e.v. van het decreet dd. 4 april 2014). Dit geldt ook voor het vereiste van het “moeilijk te herstellen ernstig nadeel”, zoals bepaald was in art. 4.8.18, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (zie art. 81 van het decreet dd. 4 april 2014).

Overeenkomstig het nieuwe Procedurebesluit moet een vordering tot schorsing worden ingesteld op basis van redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is (zie artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit) (onverminderd de voorwaarde van het ernstig middel). De hoogdringendheid, en niet langer een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, is een schorsingsvoorwaarde.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om in concreto, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de

bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. Deze nadelige gevolgen moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een eerste zaak is dus de vaststelling dat verzoeker géén hoogdringendheid opwerpt, maar enkel spreekt over een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Aldus voert verzoekende partij géén hoogdringendheid aan, minstens geen feiten die zij zelf als een verantwoording voor de hoogdringendheid kwalificeert. Enkel om deze reden moet de schorsing worden verworpen.

Vergeefs zou men aanvaarden dat de uiteenzetting betreffende het 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' in aanmerking kan genomen worden voor zover daaruit feiten blijken die de redenen van hoogdringendheid aantonen. Gezien de decreetgever de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft vervangen door deze van de hoogdringendheid, zijn beide begrippen ook niet inwisselbaar.

Dit geldt dan ook voor de feiten en de kwalificatie ervan die een verzoeker aanvoert ter verantwoording van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze zijn evenmin zomaar te beschouwen als feiten en een verantwoording voor hoogdringendheid.

Mogelijk kan men hiervoor een uitzondering maken voor feiten en verantwoordingen die manifest in verband kunnen worden gebracht met de hoogdringendheid, maar een dergelijke uitzondering moet dan wel restrictief worden geïnterpreteerd, al is het maar om de rechten van verdediging van de vergunninghouder niet te verschalken.

De vergunninghouder kan zich immers enkel verdedigen op basis van de lectuur van het verzoekschrift en kan dus ook niet anticiperen op bepaalde interpretaties die Uw Raad zou kunnen geven aan feiten en verantwoordingen die de verzoeker in zijn verzoekschrift naar voor schuift ter verantwoording van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, doch welke de Raad zou herkwalficeren in het licht van het vereiste van de hoogdringendheid.

Zodoende is de tussenkomenende partij te dezen de mening toegedaan dat haar rechten van verdediging maken dat enkel als verantwoording voor de spoedeisendheid in aanmerking kan worden genomen, de feiten en verantwoordingen die de tussenkomenende partij aldus ook herkwalficeert in het licht van het vereiste van de hoogdringendheid.

Daarbij komt dat uit de rechtspraak van de Raad van State omtrent het begrip "spoedeisendheid" blijkt dat de verantwoording die verzoeker voor de spoedeisendheid aanvoert (voor zover dit al uit het verzoekschrift dat verwijst naar het begrip van het moeilijk te herstellen nadeel, kan worden afgeleid), niet overtuigt: (...)

Het argument van verzoeker, met name dat de bouwheer de vergunde werken zal aanvatten, verantwoordt de spoedeisendheid niet. De uitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige vergunning is een loutere toepassing van art. 4.7.23, § 5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Volgens de Raad voor Vergunningsbetwistingen vormt het louter starten van de met de

bestreden beslissing vergunde werken, alleen en op zich genomen, niet noodzakelijk een afdoende reden om een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen.

Krachtens artikel 4.7.23, §5 VCRO mag de aanvrager immers vanaf de zesendertigste dag na de dag van aanplakking gebruik maken van een vergunning, los van de vraag of er bij de Raad al dan niet een beroep tot vernietiging ervan is ingesteld. (...)

Waar verzoeker erop wijst dat een annulatiearrest te laat zou komen, verwijst dit argument in wezen naar de doorlooptijd van een annulatieprocedure. Een dergelijk argument is echter te algemeen, aldus de Raad van State.

Dit geldt des te meer nu uit de eerste rechtspraak van Uw Raad omtrent de voorwaarde van de hoogdringendheid, blijkt dat deze (terecht) aansluit bij deze van de Raad van State. In het arrest dd. 16 juni 2015 nr. S/2015/0071 inzake nv V.O.P. heeft Uw Raad overwogen wat volgt: (...)

Enkel om deze redenen kan de spoedeisendheid niet in aanmerking worden genomen.

In het arrest dd. 16 juni 2015 nr. S/2015/0071 inzake nv V.O.P. heeft Uw Raad overwogen wat volgt: (...)

Ook om deze reden moet het verzoek tot schorsing worden verworpen

Verzoeker haalt er ondersteuning van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij voorhoudt te lijden, allerlei argumenten aan die in wezen betrekking hebben op het gebruik van de vergunde werken. Hij spreekt over “rustverstoring”, een “lawaaierige fietsostrade”, het fietsspitsuur enz.

Vooreerst is niet duidelijk op welke wijze dit soort klachten kan worden betrokken op het begrip van de hoogdringendheid, zodat het dit al zeker niet kan verantwoorden.

Verder is er geen oorzakelijk verband tussen de bestreden vergunning en het beweerd hinderlijk gebruik ervan, precies omdat een deel van de aanvraag is geweigerd. De loutere uitvoering van de werken en de bestreden vergunning geeft géén aanleiding tot het onmiddellijke gebruik ervan. Hiervoor is immers vereist dat de vergunning voor het bij de bestreden vergunning geweigerde deel van de werken wordt afgeleverd.

Daarbij vloeit het beweerd hinderlijk karakter van het gebruik van de werken niet rechtstreeks voort uit de (tenuitvoerlegging van de) bestreden vergunning. De tenuitvoerlegging betreft de verwezenlijking van werken; het gebruik ervan is een andere zaak. Dit geldt des te meer nu enkel de materiële werken aan de vergunningsplicht zijn onderworpen, maar niet het gebruik van een infrastructureel werk.

Tenslotte beweert verzoeker weliswaar dat er sprake zal zijn van rustverstoring en geluidshinder, maar levert hij hiervoor niet het minste bewijs. Dit klemmt des te meer nu de stelling steunt op het weinig aannemelijk uitgangspunt dat fietsverkeer luidruchtig is. Dit is immers niet het geval. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat er tijdens het zgn. fietsersspitsuur wel sprake van geluidsoverlast zou zijn. Dit is evident het geval niet.

En dan nog dit. Het gebruik van de openbare weg door vrachtwagens, personenwagens, bromfietsen en fietsers is in het algemeen eerder regel dan uitzondering. Dit geldt ook voor het intensief gebruik van de openbare weg. De mogelijke hinder die van een

dergelijk gebruik uitgaat, beantwoordt dan ook niet aan de notie van de hoogdringendheid (zo niet zou elke vergunning voor een infrastructureel werk zo goed als per hypothese de hoogdringendheid verantwoorden).

De door verzoekende partij bestreden vergunning is evenwel géén gewone openbare weg, maar heeft uit zijn aard betrekking op zachte weggebruikers, welke evident minder hinder veroorzaakt dan deze die uitgaat van een gewone openbare weg. Zo bekeken, kan nog minder worden begrepen dat er sprake is van enige hoogdringendheid.

Werfwerkzaamheden verantwoorden in de regel geen schorsing.

De uitvoering van een vergunning veronderstelt immers in de regel werfwerkzaamheden.

Om de vereiste hoofdringendheid aan te tonen, volstaat het dus niet om zich te beklagen over werfwerkzaamheden.

Dit geldt des te meer nu de werfwerkzaamheden door verzoeker op geen enkele wijze in de tijd worden geconcretiseerd, en hij er al evenmin enig detail over geeft. De bewering dat verzoeker “gedurende maanden ... geconfronteerd (wordt)... met een lawaaierige werf”, is dan ook niet meer dan een boutade.

Verzoeker houdt voor dat hij een “nooit ophoudende visuele hinder” zou moeten ondergaan.

Verzoeker maakt ten onrechte abstractie van de bomenrij die tussen zijn eigendom en de fietshelling wordt aangelegd, welke zich bevindt op 31,2 meter van zijn woning. Een dergelijke afstand spreekt het risico op inkijk in de woning tegen. In ieder geval is de afstand tot de fietsbrug groter dan de afstanden ten opzichte van de buurtwoningen van verzoeker, waarvan verzoeker evenwel niet over enige inkijk klaagt.

Bovendien bevindt het hellend vlak zich ter hoogte van de woning van verzoeker op +/- 4,5 m, terwijl de kroonlijsthoogte van verzoekers woning +/- 12 meter hoog is.

Verzoekers woning is daarbij afgeschermd door een hoge haag, die de voortuin en de gelijkvloerse verdieping aan het zicht onttrekt.

De bewering dat men vanop de fietshelling vanuit een vogelperspectief inkijk heeft in de woning van verzoekende partij mist dan ook elke overtuiging. Daarbij moet nog rekening gehouden worden met het feit dat het vergunde werk een verbindingsfunctie heeft, maar geen plein is. Een plein heeft als eigenschap dat de pleinbezoekers de omgeving bekijken, maar dit is niet het geval met de fietshelling. Het loutere feit dat het vergunde werk helt, zet de gebruiker ertoe aan om zijn weg voort te zetten. De gebruiker wordt dus niet aangezet tot rondkijken, zoals dit wel het geval is op een plein. Daarbij komt dat de gebruiker van de fietshelling vooral voor zich uitkijkt, omdat dit nu eenmaal de natuurlijke kijkrichting is voor een persoon in beweging.

Verzoeker maakt niet aannemelijk, wegens een gebrek aan concretisering, dat zijn privacy hierdoor gehinderd wordt. Verzoeker maakt ook abstractie van het feit dat de kruin van de bomen zich net bevindt ter hoogte van het hellend fietsvlak en op deze hoogte dus een maximale bufferende capaciteit heeft. Het is weliswaar correct dat het bomenscherm niet elk potentieel zicht op verzoekers eigendom ontnemt, maar verzoeker stelt het voor als zou het bomenscherm geen enkele bufferende capaciteit

hebben. Dit is onterecht. Verzoeker maakt niet aannemelijk welke de mogelijke (en beperkte) doorkijkzones zijn die concreet zijn privacy schenden.

Dit geldt des te meer nu verzoeker ook abstractie maakt van het feit dat de bomen het meeste blad dragen, en dus ook de grootste bufferende capaciteit hebben, op het ogenblik dat de fietsverbinding het drukst wordt gebruikt, nl. tijdens de zomermaanden.

Bovendien maakt verzoeker abstractie van de slanke vorm van de fietshelling, zoals geprezen door de Bouwmeester.

Verzoekende partij spreekt over “een betekenisvolle negatieve visuele impact op het achterliggende onmiskenbare waardevolle beschermde monument Maaltepark”.

Deze hinder wordt echter niet geconcretiseerd. Verzoekende partij toont niet aan, en zeker niet op geconcretiseerde wijze, welke de redenen zijn die verband houden met het vereiste van de spoedeisendheid en de concrete verschijningsvorm van het Maaltepark ter hoogte van zijn eigendom.

Anders dan verzoekende partij aanhaalt toont de aanleg van het groenscherm (in werkelijkheid de bomenrij) niet aan dat de geplande constructie de schoonheidswaarde van de huidige [REDACTED] miskent. Daargelaten welke de schoonheidswaarde van de [REDACTED] is (de [REDACTED] is een loutere asfaltweg, maar geen traditionele kasseiweg of holleweg), is de bomenrij niet bedoeld om de fietshelling “weg te stoppen” om reden van de verschijningsvorm van deze constructie (integendeel : de slanke architectuur wordt geprezen), maar wel om de privacy van de aangelanden optimaal te kunnen beschermen.

Tenslotte vloeien de aangekaarte redenen in wezen voort uit het GRUP Parkbos.

De aanduiding van het symbool “Kunstwerken” ter hoogte van de kruising van de Ringvaart met de [REDACTED], betekent volgens het stedenbouwkundig voorschrift van art. 1.6.:

“Symbolische aanduiding in overdruk

Op het grafisch plan staan in overdruk twee te realiseren kunstwerken aangegeven. Het kan gaan om bruggen en/of tunnels over en/of onder E40 en ringvaart op de voormalige spoorwegbedding. Zij realiseren de verbinding voor langzaam verkeer tussen de gemeente [REDACTED], de groenpool Parkbos en de stad Gent.”

Minstens houdt het GRUP derhalve de mogelijkheid in om op deze kruising een brug te voorzien voor langzaam verkeer, en dus ook de mogelijkheid van de hellende aanloopvlakken.

Verzoeker haalt wel degelijk nadelen aan die in wezen teruggaan op het GRUP. Dit spreekt in ieder geval de spoedeisendheid tegen.

Enkel om deze redenen moet de vordering tot schorsing worden verworpen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing hoogdringend is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar dossier onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder heeft de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

De verzoekende partij moet bovendien een oorzakelijk verband aantonen tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij alleen argumenteert over haar ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’, meer bepaald vreest zij dat de uitvoering van de bestreden beslissing zal leiden tot rustverstoring, esthetische schade (visuele hinder) en geschonden privacy.

De verzoekende partij moet in haar verzoekschrift echter aantonen dat het dossier, omwille van de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te hoogdringend is om de afhandeling van het vernietigingsberoep te kunnen afwachten.

De verzoekende partij moet met haar verzoekschrift de ernstige nadelen of schade bewijzen die zij lijdt wanneer de Raad zich niet onmiddellijk uitspreekt, maar pas na de gebruikelijke behandelingstermijn van een vernietigingsberoep. De loutere verwijzing naar de doorlooptijd van de vernietigingsprocedure en naar de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken volstaat niet om de “hoogdringendheid” aan te tonen.

De Raad kan alleen rekening houden met de uiteenzetting in het verzoekschrift van de verzoekende partij onder de hoofding ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’, voor zover daaruit de hoogdringendheid blijkt.

Bij de beoordeling van de hoogdringendheid kan de Raad alleen rekening houden met hetgeen in het verzoekschrift en de bijgevoegde documenten vermeld is, en niet met latere bijstellingen of met verklaringen ter zitting, die niet gebaseerd zijn op het inleidend verzoekschrift.

3.

De verzoekende partij wijst in haar uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op verstoring van rust door het gebruik van de met de bestreden beslissing vergunde te bouwen fietsbrug en de daaraan gekoppelde visuele en privacyhinder.

De verzoekende partij stelt in haar uiteenzetting dat deze fietsbrug ter hoogte van haar eigendom 5 à 6 meter hoog is, maar uit het aanvraagdossier blijkt dat de brug ter hoogte van het Maaltebruggepark slechts 4,5 meter hoog is, zodat de brug ter hoogte van de eigendom van de verzoekende partij nog lager zal liggen.

De Raad kan uit de door de verzoekende partij bijgevoegde foto's hoogstens de door de verzoekende partij gevreesde hinder afleiden, maar echter niet de hoogdringendheid.

De vraag is overigens in welke mate de door de verzoekende partij gevreesde hinder, laat staan de hoogdringendheid, rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, nu blijkt dat de met de bestreden beslissing vergunde fietsbrug reeds als volgt als één van de "kunstwerken" opgenomen was in het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent-deelproject 6 C Parkbos":

"Art. 1.6 Kunstwerken

Symbolische aanduiding in overdruk

Op het grafisch plan staan in overdruk twee te realiseren kunstwerken aangegeven. Het kan gaan om bruggen en/of tunnels over en/of onder E40 en ringvaart op de voormalige spoorwegbedding. Zij realiseren de verbinding voor langzaam verkeer tussen de gemeente ■■■■■, de groenpool Parkbos en de stad Gent."

De met de bestreden beslissing vergunde fietsbrug lijkt daarom alleen de uitvoering van hetgeen daarover bepaald is in het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent-deelproject 6 C Parkbos", dat de verzoekende partij niet aangevochten heeft.

4.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij niet aantoont dat de behandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de door de verzoekende partij gevreesde nadelen te voorkomen en dat het verstrijken van de tijd, in afwachting van een uitspraak ten gronde, zware schadelijke gevolgen zal hebben.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat de tenuitvoerlegging van een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 augustus 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,   voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Jonathan VERSLUYS,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,   De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS